

Виходить у Львові
щодня (крім неділі і
гр. каг. свят) о 5-ій
годині по полудні.

Реданція і
Адміністрація: ул.ця
Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся
лиш франковані.

Рукописи
звертають ся лиш на
окреме жадаче і за зло-
женем оплати поштової.

Рекламації
незалежані вільні від
оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата
у Львові в агенції
дзеників пасаж Гавс-
мана ч. 9 і в ц. к. Ста-
роствах на провінції:
на цілий рік К 4-80
на пів року „ 2-40
на чверть року „ 1-20
місячно . . . „ —40
Поодинокое число 2 с.
З поштовою пере-
силкою:
на цілий рік К 10-80
на пів року „ 5-40
на чверть року „ 2-70
місячно . . . „ —90
Поодинокое число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державно. — *Вибори до німецького пар-
ляменту. — Справа Польового. — Сербія. —
Криза в Болгарії.*

В суботу вела ся в раді державній дис-
кусія над законом о локальних залізницях.
Між иншима ухвалено будову кількох нових
залізниць в Галичині. Відтак приймила палата
по довшій дискусії також закон о відшкодо-
ваннях та нещастні случаи при їзді автомобіля-
ми. Парлади перервано о годвині 10¹/₂ в ночі.
Слідуюче і послідне засіданє відбуде ся вині.

Вибори до німецького парламенту дали до
суботи такий вислід: З 397 членів парламенту
вибрано оконечно 237, так що треба перевести
160 виборів тіснійших. Здобули мандатів: цен-
трум 89, німецькі консерватисти 41, соціялісти
20, народні ліберали 20, Поляки 18, сторонни-
цтво правительственне 10, Альварті і безпар-
тийні 10, вольнодумна партия народна 6, а
прочі сторонництва по два або однім. До тіс-
нійших виборів приходять найбільше соціялі-
стів бо аж 92, відтак 58 народних лібералів,
31 в центрум, 29 консервативних і пр. Доси
найбільше мандатів утратили соціялісти, бо
аж 19; Поляки здобули 2 мандати більше, а

коли би побідили і в п'ятьох округах при тіс-
нійших виборах, то мали би загалом 23 послів,
число, до якого доси ще ніколи не дійшли.

В справі Польового склали ся знов не-
надійні події. В будапештській газеті „Nar“
оголошено розмову з бароновою Шенбергер, в
котрій баронова заявляє, що мала приятельські
взаємини не з гр. Паром, але з першим охмі-
стром двору кн. Ліхтенштайном. Кн. Ліхтен-
штайн удекшив бароновій доступ до цесаря,
внаслідок чого заходами баронової Кошут одер-
жав аудієнцію у цесаря. Та заява баронової
зробила в Будапешті велике вражінє. Між тим
баронова виїхала в супроводі адвоката Герца
до Відня, загостила до многих відєвських
дзеникарів і заявила їм, що розмова оголоше-
на в дзенику „Nar“ сфальшована, що она чо-
гось подібного ніколи і нікому не говорила,
що взагалі не знає нікого з двірських достой-
ників, до політики не мішає ся і не розуміє,
чому політики та дзеники якраз єї особою
займають ся. Одно лиш правда, що давнійше
була клієнткою Польового і до того факту об-
межує ся ціла єї знакомість з Польовім. Су-
против того редактор Шенеш, помічник посла
Ленделя в борбі против Польового, оголосив
в угорських газетах комунікат, що бар. Шен-
бергер під впливом Польового тепер всему не
речить, і що Польовій дав їй інструкції, як

має тепер поступати, щоби уратувати єго честь
і єго становище. Шенеш підоймає ся доказати
правдивости своїх закидів против Польового.
— Президент міністрів др. Векерле прибув в
суботу до Відня і мав бути на аудієнції у
цесаря, а по полудні вернути до Будапешту
і вечером взяти участь в раді міністрів. В зв'язі
з тою подорожжю др. Векерлього кружить
поголоска, що димісія Польового єсть неми-
нуча. Кореспонденційне бюро справляє своє
послідне донесенє, будьто би Польовій пору-
чив прокураторії вивести карне доходженє
против посла Ленделя. Міністер хоче ще перед
тим дати змогу публичній опінії з'орєнтувати
ся. Впрочім в найближшій будучности розпічне
він якусь рішучу акцію.

Поголоски о уступленю сербского прези-
дента міністрів Пасича не втихають і удержу-
ють ся з'гално, що Пасич хоче полишити
дальше веденє своєї політики новому кабінето-
ви, на котрого чолі станув би Протич. Но-
вий кабінет розпочав би зараз переговори з
Австро-Угорщиною о торговельний договір, бо
показало ся, що Сербія рішучо не може даль-
ше вести митової війни з Австро-Угорщиною
без значної шкоди для своїх господарських ін-
тересів. Протич буде намагати ся заключити
торговельний договір з Австро-Угорщиною, ще
заки буде оголошений заключений вже з Іта-

Пан Лекок.

З французского — Емілі Габоріо.

(Дальше).

Підчас коли єго товариш виконував ті
прикази, взяв він в руку кусень розбитої фляш-
ки і почав як скажений обскробувати стіну, що
відділювала шинок від позадної комнаты в „Пер-
чанці“. Зразу, коли побоював ся непредвидже-
ного нещастя, аж не знав, що собі робити, але
тепер єго інтелігенція знайшла знов рівновагу.
Роздумував з цілою силою, щоби знайти спо-
сіб... таї надіяв ся.

Коли перед єго ногами лежало яких сїм
до вісім жмевь гіпсового пороку, розробив він
половину з того з водою так, що зробило ся
з того дуже рідке тісто, а останок поставив в
тарели на боці. Відтак сказав:

— Ходіть же, батьку, й посвѣтіть мені.

Коли увійшли до города, вишукав молодий
поліцист найвиразнійші і найглубші сліди,
веляк коло них і з бучим серцем розпочав
свою пробу. Насамперед насипав на слід тонку
веретву гіпсового пороку, відтак наливав дуже
осторожно і повольеньки потрохи рідко роз-
робленого гіпсу, а на то сипав знов сухого по-
року.

Яке щастє! Проба удала ся! Все то тво-
рило одву масу, котра докладно виповняла
форму сліду. По одногодинній роботі мав він
пять чи шість таких гіпсових форм, котрі мо-

же й не зовсім були чисті, але були зовсім
достаточні, щоби могли служити за предмет
доказу.

Обава Лекока не була неоправдана: зачав
дошк падаги. Мимо того мали они ще тільки
часу, що могли дошками і пачками, які назно-
сив батька Абсент, покрити деякі сліди і
тим способом забезпечити їх від розтаяня бо-
дай на кілька годин.

Наконець Лекок відотхнув. Судия слід-
чий міг вже прийти.

Глава сема.

Від „Перчанки“ аж до улици Швалере
далека дорога, хоч би навіть іти впоперек че-
рес „рівнину“ і тим способом відтяти спорий
кусень. Лекок і єго старий товариш потребу-
бували не менше лиш чотири години, щоби
іти за слідами.

І через цілий той час стояв шинок вдо-
виці Шіпен отвором так, що хто хотів, міг до
него зайти. Молодий поліцист тим однак не
занепокоїв ся, коли вернувши побачив, що за-
недбав єю найпростійшу осторожність. Але
хтож би по півночі заходив до сєї нори? Страш-
на єї слава окружала єї ніби муром. Найгірші
шибеники не поступали туди без обави запи-
вати ся; бояли ся, що коли запють ся до без-
тямю, то їх обрабують злодії від „трупів“. Що
найбільше міг був поступити якийсь особливий
сьмільчак, вертаючи з нічного балю „під Дугою“,
зваблений туди сьвітлом, щоби там перепити
своих послідних пару сотиків.

За маленьку хвилику розважив молодий

поліцист всі ті можливости, але не сказав ста-
рому ані слова. Перша єго радість і надія про-
минули скоро і він тепер з власного посту-
паня не дуже був радий. На батька Абсента
зробив був, що правда, велике вражінє, але
що з того? Старий був дурак, а він, Лекок,
уважав себе за дуже мудрого; хибаж була тут
причина чогось чванити ся? Коби хоч дав був
якийсь рішучий доказ своєї бистроумности!
Але щож він такого зробив? Чи вияснив тай-
ну? Потягнув за нитку, але до запуганого
клубка таки не дійшов. Постановив тому бо-
дай укривати свою зарозумілість і ддятого
скромним тоном відозвав ся до свого това-
риша:

— Так! На дворі ми упорали ся; чи не
було би тепер добре взяти ся до середини?

Здавало ся, що все ще так було, як по-
ліцисти лишили. Коптяча сьвічка з довгим при-
гарком освѣчала червоным сьвітлом той сам
нелад і трупи трох жертв.

Не траплячи ані хвилики, взяв ся Лекок
здоймати предмети лежачі на землі і один за
другим оглядати. Деякі були ще зовсім не-
ушкоджені а то ддятого, що вдовиця Шіпен
жалувала видатків на підлогу і була того пе-
реконана, що ддя єї честних гостей буде до-
сити самої глиняної долівки. А тога долівка
була підчас слоти не менше болотниста як і
„рівнина“.

Перші розсліди викрили черепи якоїсь
чарки і залізну ложку, котра очевидно служи-
ла за оружжє, бо була цілком зігнена.

Дальше показало ся, що жертви борби
пили перед сваркою улюблений в тих частях

ією торговельний договір. В молодорадикальних і народних кругах скупщини добачують в тій зміні кабінету підступ і тайну роботу старорадикалів, аби они могли удержатись і на даліше при кермі держави.

В середу відбуло ся перше засідане болгарського собраня по съвятах. Раджено над внесенем, щоби собране висказало своє обурене з причини демонстрації студентів против князя. То внесене викликало бурливі сцени із сторони опозиції. Демократичний посол Жанов виступив дуже остро против князя Фердинанда. „Князь — говорив Жанов — використовує всі права, які признає ему конституція, а забуває о своїх конституційних обовязках. Демонстрація устроєна против него в театрі, то не случайний прояв, але прояв довго придушеного невдоволення населеня“. Остаточо президент міністрів поставив kwestию довіря до правительства. Серед протестів опозиції прийнято предложене о замкненю університету і видаленю професорів.

Н О В И Н К И.

Львів, дня 28-го січня 1907

— **Відзначеня.** С. Вел. Цісар надав президентови кабінету, бар. Бекови велику ленту ордера Леопольда; міністри: торговлі др. Форшт, просвіти др. Мархег, залізниць др. Дершатта і міністри Пацак і Праде одержали достоїнство тайних рад-

напиток: мішанину вина з водою і цукром. Відтак позбирали оба поліцисти пять тих цюганых плянких склянок з грубим дном, що виглядали, як би в них могло змістити ся пів фляшки, підчас коли поправді в них майже нічого не входило. Три були розбиті а дві ще цілі. В тих пяти склянках було згадане вино. То було видко а Лекко для більшої певности скоштував ще язиком синьо-червонову масу на дні склянки, подібну до сируну.

— До чорта! — замураював він з неспокойною міною.

Відтак придивив ся верхнім дошкам всіх поперевертаних столів. На однім, втім, що стояв межі коминком а вікном, було видко виразно ще мокрі сліди пяток склянок одной чарки а навіть залізної ложки. Ся обставина мала для молодого поліциста дуже велику вагу. Була она ясным доказом, що пять осіб пішло з чарки в товаристві. Але котрі особи?

— О! — крикнув нараз Лекко і зараз по тім иншим голосом ще раз: О! — То хіба женщины не були в товаристві убійника?

Був простиий спосіб переконатися о тім без сумніву. Треба лиш було роздивити ся, чи не знайшлись би ще й инші склянки... Знайшла ся ще лиш одна такої самої форми як другі, але менша. З неї піла горівку.

Отже женщин не було в товаристві убійника, отже він не ізза них був ся, отже...

Всі здогади Лекко розвіяли ся за одним подувом! То було зле, і він в душі тим дуже згрозив ся, коли нараз бачко Абсент, котрий безпастанно всюди шукав, нараз крикнув.

Молодий поліцист обернувся; він побачив, що тямтой другий цілий поблід, і спитав:

— Що там такого?

— Хтось був тут підчас нашої неприсутности!

— Не може бути!

— Але не лиш могло бути, но таки й було по правді! Коли Жевроль здер був мамі Шінен запаску з очий, кинув єї на сходи; ніхто з поліцаїв не рушив єї. А тепер кашені в тій запасці були повиверталі. То був очевидний доказ!

Молодий поліцист стуманів зовсім; по его зморщенім лиці і чолі видко було, з яким напруженем він роздумував.

— Хтож би міг був сюди прийти? — замураював він собі під носом. — Злодії?... То не здає ся.

ників; міністри: справедливости др. Кляйн, скарбу др. Коритовский, справ внутрішних др. Біверг, рільництва гр. Авдрсерг і міністер для Галичини гр. Войтіх Дідушицкий одержали ордер залізної корони І. класи.

— **Є. Е. п. Намістник** гр. Андрій Потоцкий вернув вже до Львова.

— **Дрібні вісти.** На шляху Стрий-Лавочне заведено знову рух особовий, пакунковий і пересилок посилянних. Рух товаровий здержаний і даліше. — Руска міщанська каса в Станиславові купила дня 24 с. м. площу будівляну за 21.200 К побіч суду повітового для справ цивільних і з весною 1907 розпочне там будову свого власного дому. Пляни має виготовити інженер Левицкий у Львові. — З передної комнати п. Маріяна Люфта при улиці Сикстускій ч. 43 вкрадено оногди дамске фугро вартости 280 корон. — В Тернополи при перевозеню леду зі ставу впала пара коний до полонки. Коли вже другого кола витягали, перший витягнений замерз.

— **Амагорске представленє** штуки Тобиловича „Мартин Боруля“ відбуде ся у Львові дня 2 лютого о 4 год. по полудни в сали „Яд Харузім“ (ул. Бернштайна). Штуку відиграють учителі, члени Святинського відділу окр. товариства „Взаїмна поміч гал. і бук. учителів і учительок“. Вступ на сали і крісла I-рядні 3 К, II-рядні 1 К 50 с., III-рядні 1 К, партер і крісла на галерні 60 с., галерія 40 с. Білети можна набути від 27 січня в „Народній Торговлі“. Часть доходу призначена на школи руского товариства педагогічного. — Гарна ціль і дешевий вступ повинні згромадити на сїм представленю не лиш учителів членів товариства, які прибудуть сего дня до Львова на загальні збори, але і ширшу львівску і посторонну громаду.

— **З „Народної Торговлі“.** Сим маємо честь повідомити наших Вп. відбирателів, що сьві-

По довтім мовчалинім думаню, котрого его товариш не важив ся перебивати, відозвав ся він нарештє:

— Чоловік, що сюди зайшов, що відважив ся влізти до сеї комнати, де лежать три убийці — чоловік той може бути хіба лиш якимсь спілником!... Але тут мені за мало лиш підозріня, мені треба пенности. Мені треба єї тай мушу мати.

Шукали довго за тою певністю і аж по добрій годині відкрили недалеко від дверей виважених Жевролем на розмішеній землі сліди, котрі була зовсім такі самі, як того чоловіка, що лишив по собі сліди в городі. Они порівнували сліди і переконали ся, що цвяхи під підшвою уложєні зовсім в такій самій формі.

— Отже то від! — сказав Лекко. — Він нас піделухував, відів, як ми вийшли і зайшов до середини. Але длячого? Яка конечність могла его спонукати до того, виставляти ся на так велику небезпечність?

Він вхопив свого товариша за руку, стиснув єї, як би хотів єї роздушити і говорив прискореним голосом:

— Длячого? Ах, я здогадує ся того аж надто добре! Він щось тут лишив, забув або може загубив, якийсь доказ, що міг би вияснити цілу єю справу. А щоби сеї предмет знову дістати, він відважив ся зайти до середини. І з моєї вини, лиш моєї самої, вирвав ся нам з рук той доказ! І я уважав себе за розумного поліциста! Маєш за то научку! Я повинен був замкнути двері; і найдурнійший повиверт був на то памягати...

Він урвав нараз і лиш огворив рот та вибалушив очі і витягнувши показуючий палець, показав ям в куток комнати.

— Щож там такого? — спитав старий зовсім перепуджений.

Лекко не відповідав нічого; але позволив, як би задеревілий, зближив ся до того місця, на котре показував пальцем, схилив ся, здохнув із землі якийсь зовсім маленький предмет і сказав:

— Моя нерозвага не заслужила на таке щастє!

(Даліше буде).

тло церковне і столове знов дорожє по всіх фабриках о 8 процент. Нам удалось узискати від нашої фабрики ту пільгу, що всім гостям нашим буде до 30 с. м. числити ся ціну дотеперішну. З уваги на се просимо в інтересі своїм і церквей переслати нам відворотно замовленя, бо по 1-шім лютого будуть і для нас ціни вже дорожші. — *Дирекція.*

— **Оповідка.** Дня 8 лютого (н. ст.) 1907 о год. 1 з полудня відбудуть ся звичайні загальні збори товариства взаїмного кредиту „Хлопский Союз“, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукую в Калуші в льокалі власнім з слідуочим порядком дневним: 1. Отворене зборів і провірене легітимаций членських, 2. відчитане протоколу з послідних загальних зборів, 3. звіт дирекції з діяльности і рахунків за рік 1906, 4. звіт комісії контрольной з провірена книг товариства і білянсу, 5. уділене абсолютній совітови і дирекції, 6. розділене чистого зиску і устанавлене дивіденди, 7. вибір трох членів совіта управляючого і одного заступника, 8. вибір комісії контрольной, 9. внесеня. Яко легітимация вступу служити буде книжочка уділова. — Калуш, дня 25 січня 1907. — За совіт управляючий: о. сов. *Володимир Петрушевич*, председатель, *Ярослав Коритовский*, секретар.

— **З Коломиї.** На загальних зборах товариства „Родина“ в Коломиї, що відбули ся дня 29 грудня 1906 р., вибрано отсей новий виділ на рік 1907: ин.: Модест Каратицкий, радник судовий, голова, Михайло Рибачок, проф. гімна., заст. голови, Зенон Лукавєцький, секретар судовий, касиєр, Осип Гордійчук, авск. суд. писар, Іван Гомик, учитель школи видлової, бібліотекар, Теофіл Коник, емер. контрольєр податковий, господар, Лев Гнатишак, проф. гімна., аранжер забав, Осип Чайківський, проф. гімна. і Іван Филинович, студент прав. заступники видлових.

— **Вовки і ліси.** З Устерік доносять, що на буковинській границі появиля ся вовки у великім числі і кидають ся на худобу. Також появиля ся й велика маса лисів, котрі закрадають ся під людські оселі та вилоняють дріб. В кольбушівскім повіті появиля ся також вовки. В лісах гр. Ів. Замойского в Турі застрілено сими днями одного величезного вовка, а волочить ся ще яких 5 або шість штук, котрі очевидно суть великим пострахом для людей в тамошних сторонах. — З Буковини доносять, що вовки появиля ся у великій кількості на румунській границі, де ходять цілими стадами і роблять велику шкоду в худобі. В однім селі роздерли серед улиці навіть якусь жінку. Коло Ірцак зробили селяни облаву на вовки і убили кілька штук. В наслідок великої студени зголоднілі звірі лізуть таки аж до самих обор господарских.

— **Землетрясенє на Ямайці** повторило ся знову і знищило все, що ще остало ся було по переднім. В Кінгстоні, котре вже такя до послідка знищено, погибло — як доносять тепер з Нью-Йорку — кругло тисяч людей. Загальну шкоду обчисляють на 30 мільонів долларів. Підчас попередного землетрясеня добачено замітне з'явище, спостережене впрочім давнішими часами також і в полудневій Італії. На головній площі в Кінгстоні стояла статуа королевої Вікторії обернена лицем до пристані. Підчас землетрясеня статуа, очевидно зложєна з двох частий, з котрих горішня була може за помічю залізаого дручка уміщеного по середані прикріплєна до постументу, обернула ся так, що станула лицем обернена до міста. Замітне також при сїм землетрясеню єсть то, що дно пристані з давної глубини 10 сажків підняло ся до глубини 6 сажків. — Пос. Колліанте розповідає, що на короткій час перед землетрясенем був з Альфредом Джонесом, котрий приїхав був на рільничу конференцію до Кінгстону, в порті і там забавляв ся тим, що кидав муриньским хлопцям дрібні гроші в море, а они порянали і виїмали їх собі звідтам. Джонес чернув відтак до голєлю Міртль, положеного на яких сто кроків від пристані, а небаком опісля видобули его звідтам вже неживого.

— **Людєка голова в дарунку.** В Томську явив ся сими днями якийсь селянин, засуджений давнішими часами на поселєне, в тамошній поліції і зложивши на столі завязану в якийсь шматі людську голову, розповів таку історію: Я дуже бідний чоловік і беру охотно

все, що хтось мені дасть. Іду я нині з вечірні, аж приступає до мене якихсь двох незнайомих людей і питають мене, чи возмю кусень мяса. Я ще й подякував і они дали мені щось круглого, зав'язаного в шматі, і я гадав в темноті, що то бараняча голова. Я, як кажу, подякував і пішов додів в тій думці, що дам мясо своїй господині, щоби она зварила мені юшку. Она й хотіла так зробити, але коли розвинула тоту ніби баранячу голову, як лиш крикнула і пустила її на землю. Я тоді прибіг до неї та й сам страшно перепудив ся, побачивши, що мені подарували людську голову. — Поліція оглянула докладно той несамолюбий дарунок і переконана ся, що то була голова якогось вже старшого Монгола, відрізана зовсім гладко від тіла. Дальше слідство показало, що якісь невисліджені злочинці, мабуть також Монголи, допустившись убийства, так зручно затерли сліди его, що опісля з головою своєї жертви ще й шарт собі зробили.

— В справі „Селянської Бурси“ в Турці відбули ся дня 2 с. м. під проводом маршала повітового о. Прухницького загальні збори, на котрих іменем виділу промовляв п. Михайлович, вказуючи на труднощі, з якими виділ мусів бороти ся, аби утримати 13 питомців і бодай 3 з них вислати до шкіл середн. Діяльність свою в минулім році звернув виділ головню на купно власної хати. Завдяки помочи о. Прухницького рада повітова даром відступила площу, а треба було здобути 4000 К на викуплене на сій площі залізничного бараку. Тут звернув ся виділ до ширих сердець доколичних Русинів, котрі не відмовили помочи і в короткім часі вплинуло до каси на ту ціль від урядів парох., брацтв церк., урядів гром., каси задатк. в Турці, тов. „Дністер“ і поодиноких осіб квота 1.677 К 45 сот. Знов старанем виділу уряджено концерт і дві забави, котрі принесли чистого зиску 1.122 55 К і так за узбирані 2.800 К а позичені 1.200 К куплено святиню, котра в нашім темнім куті станесь не тільки серцем розвиваючого ся освідомлення братей-селян, але й сконцентрує розвіяні по далеких горах одилиці Русинів-інтелігентів. По посвяченню будинку в дни 28 надоліста м. р. сировали ся ту питомці з першим днем грудня і замешкали під надзором о. Шиха. Платня місячна за удержане учеників виносить найбільше 10 К з деякими скромними додатками в натураліях. Розумієсь за так малу ціну не мож було би їх вижити, тож місцева інтелігенція прийняла на себе добровільний податок і місячними жертвами причиняє ся до животія інституції. Із справозданя касового видко, що видатки робить ся дуже скрупулятно, бо по замкненю рахунків виказано готівку 303 К 85 сот. Проте загальні збори уділили виділові з признанем абсолоторію. Так Бурса зачала нове жите. Але видатки перед нею великі — довг за хату, тяжка зима, дорожня в вижитю — кажуть боляти ся, аби розпочате діло не впало. Проте відносимо ся з усильним прошенем до жертволюбивих сердець: Поможіть нам! Підтримаймо молоді покоління, бо в них наша будучність!

Телеграми.

Відень 28 січня. На північній засіданню пазати послів внесли інтерпелляції між иншими пос. Бойко до міністра віроісповідань і просвѣти в справі трактованя персоналу учительського галицькою Радою шкільною красвою; — пос. Олшевський до міністра віроісповідань і просвѣти в справі події при будові гр. кат. церкви в Радимеві; — пос. Брайтера в справі іменованя правительственным комісарем в Рожнові чоловіка караного судово за клевету; в справі виконуваня мандату до сойму князем Романом Пузиною, котрий знаходить ся під кура телею; в справі заряду громадского в Топорові; в справі поступованя против др. Трильовського; — пос. Штраухера до міністра просвѣти в справі антисемітизму проф. Вальчака в

гімназії в Стрию; — пос. Яворского в справі надужитя власти бережанським старостою гр. Мавр. Дідушицьким.

Берлин 28 січня. До „Loc. Anzeig.“ доносять з Королевця: На донесенє о тутешній побіді міщанських партій відповів канцлер державний телеграмою, виславою до комітету виборчого слідуемого змісту: Сердечні желаня до красного успіху! Що се давне пруске місто королівске позискане знову для народної справи, єсть доброю ворожбою для будучности вітчизни.

Петербург 28 січня. (П. А.) Дальший хід виборів з куриї робітничої міста Петербурга дав слідующий вислід: Вибрано 138 мужів довіря, в тім 77 належачих до лівіці без означеня партії, 1 до правиці і 4 умірних (без партії), 1 жовтняка, 3 кадетів, 34 соціал-демократів, 11 соціал-революціоністів. — В Москві вибрали з куриї робітничої в 28 заведенях з загального числа 43 дали такий вислід: Вибрано 9 монархістів, 97 з правиці (без партії), 52 соціал-демократів, 25 кадетів, 6 жовтняків і 3 соціал-революціонерів.

Петербург 28 січня. (П. А.) Після дотеперішних донесень о оногдашних і вчерашних виборах мужів довіря робітників і менших властителей, вибрано 1331 мужів довіря; з того 600 належить до правиці, 458 до умірних, 35 до „кадетів“, 238 до соціалістів. З 682 мужів довіря менших властителей належить 363 до стану духовного. В окрузі Славянськ (харківська губернія) на 32 вибраних мужів довіря єсть 27 німецьких кольтоністів умірних переконань.

Петербург 28 січня. За статію проф. Ковалевского о Лідваллю застановив начальник міста видавництва газети „Справна“.

Лодзь 28 січня. Вчора в однім з домів при ул. Цегельській, в котрім відбувало ся фахове віче, арештовано 68 женщин.

НАДІСЛАНИ

Антін Хойнацкий

книгар, Авів, ул. Арсенальська ч. 6. (побіч костела ОО. Домініканів)

приймає всякі замовленя на книжки, ноты, образи, часописи і анонси за попереднім надісланем належності або й за посліплатою.

Прощу прислати **3 К 60 с.** а вишлюко **Ваш**

1. Жите свѣтих — опрацене.
2. Добрянського Обясненіє служб. Божої.
3. Справа в селі Клекотині.
4. Співанник церковний під ноты.
5. Унія церковна.
6. Лихий день.
7. Тато на заручинах.

В книгарни коштують ті книжки **7 корон 60 с.**

Адреса: Антоній Хойнацкий, книгар
Львів, ул. Арсенальська ч. 6.

— ТОВАРИСЦА ЗАБАВА — „Розмова цвѣтів“. Звістка з своєї рухливости фірма пн. Кавчинського і Оберского у Львові (ул. Кароля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язиці нову товариську забаву під поданим заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Видане представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цікава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
Д Е Н Ь		
	6:15	До Іцкая, Потутор, Чорткова
	6:20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятиня
	6:35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятиня (з Пидь.)
	6:55	„ Яворова
	7:30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8:25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8:35	„ Кракова, Сяможа, Відня
	8:55	„ Самбора, Стріжок, Сяможа
	9:20	„ Іцкая, Калуша, Десятиня
	10:45	„ Велция, Сокала, Любачева
	10:55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11:15	„ Підволочиск, Бродів (з Пидьамча)
2:21		„ Підволочиск, Бродів
2:36		„ Підволочиск, Бродів (з Пидьамча)
2:40		„ Іцкая, Калуша, Чорткова
2:45		„ Кракова, Відня
	2:30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	2:30	„ Коломкі, Жидачева
	4:05	„ Рашева, Любачева
	4:15	„ Самбора, Хирова
Н О Ч Ї		
	6:00	До Яворова
	6:15	„ Підволочиск
	6:35	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6:35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7:25	„ Рави рускої, Сокала
	9:10	„ Станиславова, Чорткова
	9:50	„ Підволочиск, Бродів
	10:05	„ Перемишля (3/4 до 80%), Хирова
	10:40	„ Іцкая, Чорткова, Заліцця
	10:51	„ Самбора, Хирова, Сяможа
	11:00	„ Кракова, Відня
	11:15	„ Підволочиск, Грималова, Сяможа
	11:30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12:45		„ Кракова, Відня
2:51		„ Іцкая, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
Д Е Н Ь		
	6:10	З Іцкая, Чорткова, Десятиня (ч. Коломкі)
	7:00	„ Підволочиск, Бродів (на Пидьамче)
	7:20	„ Підволочиск, Бродів (на гос. дорозь)
	7:29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7:50	„ Рави рускої, Сокала
	8:05	„ Станиславова, Жидачева
	8:15	„ Самбора, Сяможа, Хирова
	8:18	„ Яворова
	8:45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10:05	„ Коломкі, Жидачева, Потутор
	10:35	„ Рашева, Ярослав, Любачева
	11:45	„ Підволочиск, Гусятиня, Коломкі
	11:50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1:30		„ Кракова, Відня, Сяможа, Хирова (ч. Пер.)
1:40		„ Іцкая, Чорткова, Калуша, Десятиня
	1:5	„ Самбора, Сяможа, Стріжок
2:05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Пидь.)
2:20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дж.)
	3:55	„ Туклі (10/12 до 80%), Сполско (1/12 до 80%)
	4:37	„ Яворова
	4:50	„ Велция, Сокала, Рави рускої
	5:25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Пидьамче)
	5:45	„ Іцкая, Жидачева, Калуша
	5:50	„ Підволочиск, (Одеса), Бродів, Потутор
В І С Е Р Е		
8:40		З Кракова, Відня, Сяможа
	9:05	З Іцкая, Потутор, Чорткова
	9:20	„ Самбора, Хирова, Явова
	9:30	„ Кракова, Відня, Сяможа, Хирова
	10:12	„ Підволочиск, Бродів, Сокала (на Пидьамче)
	10:35	„ Підволочиск, Бродів, Сокала (гол. дж.)
	10:50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	12:20	„ Іцкая, Жидачева, Заліцця
	2:31	„ Кракова, Явова, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-європейского, котрий обовязує також у Львові. Звычайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна забувати цілий день в містовім бюрї п. п. залізниць державних, насаж Гавемана ч. 3.

За редакційно відповідає: Адам Креховицкий

XXXXXXXXXX

Сьвіжий Мід

десеровий кураційний найлучший, твердий або цинний, (пагока) в власних пасік 5 кг. 6 К 60 сот. оплатно.

Коріневич, ем. учит.
Іванчани п. л.

XXXXXXXXXX

Інсерати

приймає

Агенция**дневників**

Ст. Соколовского
Львів, П а с а ж
Гавсмана ч. 9.

БІЛЕТИ ІЗДИ

на всі залізниці
краєві і заграничні
продає

Агенция залізниць держ. Ст.
Соколовского,
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна

Агенция дневників і оголошень у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всі дневники
краєві і заграничні
по цінах оригінальних.

Головна агенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

приймає пренумерату і оголошення до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Газети Львівської“ може приймати оголошення виключно лиш ся агенция.